

2018. JÚLIUS–SZEPTEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 15. ÉVFOLYAM 7–9. SZÁM

„OTTHONOM A TEMPLOM”

Ebben az évben július 22-én tartottuk a Szőkepusztai Konferenciát az immár szokásos helyszínen, Libickozmán, a Jó Pásztor erdőben. A templomszerűen kialakított és berendezett tisztáson, a fölötünk összehoruló évszázados fák korona-kupolája alatt, Túrmezei Erzsébet egyik gyönyörű versének címe adta a főtémát: „Otthonom a templom.”

Előző számunkban közöltük a konferencia énekét, Tóka Szabolcs orgonaművész-zeneszerző testvér művét, amely ennek a Túrmezei versnek a megzenésítése. (Ősbemutatója Dömsödön volt június 3-án, a hónap első vasárnapján, Szappanos Tibor operaénekes-lelkipásztor előadásában, a szerző kíséretével.) A konferencián Tóka testvér mutatta be az éneket.

A következőkben dr. Almási Mihály testvér igehirdetésének szerkesztett változatát közöljük.

A templom szó a latinból került a magyar nyelvbe. Ott azt jelenti: kivágni, kihalászni; elkerített, megszentelt terület. A templom – szinte minden ősi kultúrában – kezdetben nem épület volt, hanem istentiszteleti célra „kihalásított”, bekerített, megszentelt föld. Lehetett hegyen vagy síkon, sziklán vagy vízparton, erdős ligetben, szent fák alatt stb. Mindez nemcsak a pogány kultúrákban volt így, hanem – bizonyos tekintetben – pl. a választott nép történetében is. Ahol Isten megjelenik, az szent hely.

1Móz 28,10-22-ben olvashatunk arról, hogy Jákób elindul Beérsebából, apja parancsa szerint ősei földjére, majd Lúzbán tölt egy éjszakát, nem túl kényelmesen, hisz a fejalja, a „vánkosa” egy szikla volt. Álmában lát egy égig érő létrát, amelyen angyalok járnak föl és le. Nyilvánvalóvá lesz számára, hogy ez szent föld, vagy éppen a menny kapuja. Miután fölébred, a sziklát emlékoszlopként állítja föl, és átnevezi a települést BÉT-ÉL-nek, azaz Isten házának. Íme, egy Isten-háza!

De Isten „háza” volt a csipkebokor is, ahol Mózes – a szent helyre tekintettel – csak levett saruval tar-

tózkodhatott és beszélt a neki bemutatkozó Istennel. Vagy Isten háza volt a Szent Sátor is. Igen nemes anyagokból, de nem kőből épült, hogy a vándorló néppel együtt meneteljen, hogy ne legyenek szent hely híján. Csak ezek után érkezünk el a kőből épített templomig.

A jeruzsálemi templom a legszentebb hely, az egyetlen templom, de templomnak számítanak később a zsinagógák (a görögben: SZÜNA-

GÓGÉ), ahol összejönnek a választottak, a kihívottak, a kivezetettek vagy összetereltek. A „házzal” kezdődő héber szavak, mint a már említett BÉT-ÉL (Isten háza) tucat-szám fordulnak elő. Ilyen pl. BÉTLHEM (a kenyér háza), BÉTSEÁN, a szkíta város (SZKITOPOLISZ), a kígyó isten háza, BÉTSZAIDA (a halászat, vagy épp a halászok háza). Visszatérve a szakrális BÉTEkhez: BÉT-TEFILLA – imaház, BÉT-KENISSA

Az újjáépített imaház megnyitó ünnepe, 2007. július 29-én

Az államosított és utána elhagyott, romos imaház

(KNESZET), szintén imaház, vagy BÉT-MIDRÁS, a tanulás (tanítás) háza, iskola, a MIDRÁS háza.

A templom az Újszövetségben komolyan átértékelődik. Az ApCsel 17,24-ben ezt olvassuk: Isten nem lakik emberkéz alkotta templomokban. Az épület – legyen bármilyen díszes – nem Isten lakása. Isten mindenütt jelenvaló, mindenható Úr. Azt akarja, hogy mi, emberek legyünk az ő „lakása”, temploma, ahogy 1Kor 6,19-ben olvassuk: „...a ti testetek a Szentlélek temploma.” És hogy hol jelenik meg Ő? „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” – mondja Jézus.

Jézus és tanítványai természetesen Isten házának tekintették a jeruzsálemi templomot, sőt: Jézus védelmébe is veszi, kiveri belőle a kufárokat. Látogatja a zsinagógákat, mint ahogy a tanítványok is, egészen addig, amíg ez lehetetlenné

válik az üldözés miatt. Ezt teszi Pál apostol is. Hamarosan azonban új helyeket kell keresniük. Összejöttek pl. Filippiben, a városon kívül egy folyóparton, ahol megtért Lídia. Rendszeresen találkoztak magánlakásokban, korábban a „felházban”, később a katakombákban, börtönökben, stb.

Az államvallássá lett keresztyénység romlása már a 3-4. században megindul, és ezen nem segít, hogy százszámra épülnek a templomok. Az „intézmény” meggyengíti a gyülekezetet, a pénz imádata pedig pogányságba taszítja a korábban szegény, Jézus kegyelmébe kapaszkodó hívőket...

Mi itt, Szőkepusztán szeretettel gondolunk elődeinkre, akik pontosan tudták, hogy Isten nem lakik kőből épített templomban, mégis építettek egyet – mert lehetett, és mert szerették volna –, hogy tető legyen a fejük fölött, ha ünnepel-

nek, ha együtt akarják dicsérni Istent. Amikor aztán már nem lehetett, mert elvették az imaházat, ellehetetlenítették az életüket is, elköltöztek. Ki erre, ki arra. Amikor aztán a Tsz gazdálkodása is megszűnt, az imaház-foglalók ebek harmincadjára hagyták az imaházat. Nem folytatom. Ismerjük a történetet.

Tizenkét éve a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány tulajdonába került a romos imaház. Az újjáépítés után konferenciákká bővítettük a korábbi, évenkénti szőkepusztai találkozókat. Később, amikor az erdőt az imaház körül kivágták, Libickozmán, a Jó Pásztor erdőben tartottuk ezeket a több száz fős konferenciákat, és most is itt vagyunk – ahogy mondani szokták – a természet szabad templomában.

Most is megszegjük az új kenyeret, most is hallgatjuk az igét, szól az Istent dicsőítő ének és zene, és együtt ebédelünk, majd emlékezünk...

Jövő évtől – újra július utolsó vasárnapján – visszaköltözünk a szőkepusztai imaházba, ahol nem nagy, országos konferenciát tervezünk, hanem – a régi hagyományt folytatva – a följújtott imaházban istentiszteletet, találkozót.

Hálásak vagyunk azért, hogy eddig lehetőségünk volt itt konferenciázni. Természetesen jövőre is várunk minden érdeklődőt a régi találkozó helyszínén, az imaházban, elsősorban persze a szőkepusztaiakat, gyermekeiket, unokáikat. Adjuk tovább a lángot, a fényt, és a világosságot, ahogy arra a mi Urunk Jézus parancsa kötelez minket!

– dr. A.M. –

A JÓ PÁSZTOR
megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

Szőkepusztai élménybeszámoló

Petrik Ádámné tollából

2018. július 22-én újra felcsendültek a dicséret hangjai a Somogy megyei Libickozmán. Sok különböző helyről, közösségből és generációból érkeztek azok, akiket összeköt Szőkepuszta. Csupán nosztalgiából tennénk ezt? Múltba révedő, szentimentális találkozás lenne a Szőkepusztai konferencia? Úgy hiszem, sokkal több ennél. Közösség egymással és közösség Istennel.

És ha elmegyünk a Zarándokkápolnáig, és rátekintünk az erdőben magányosan álló épületre, akkor sem a templom maga az, amit csodálunk. Hiszen meg van írva:

Érkeznek a konferenciázók

„Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennynek és földnek Ura, nem lakik emberkéz alkotta templomokban...” (ApCsel 17,24) A templom azonban jelkép számunkra. Kapocs. Egy hely, ahol megállunk, és emlékezünk. Ahogyan a zsoltáros biztat minket: „Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsoltárok 103,2) És valóban. Rengeteg emlék és élmény hangzik ilyenkor el arról, hogy mit tett Isten azoknak az életében, akik most összegyűltek és mit tesz ma is.

Érkezésünk előtt nagy esőzés áztatta a földet, és távozásunk után is nagy vihar kerekedett. Azonban amíg ott voltunk, gyönyörűen sütött a nap. Kegyelem ez, amit nem először tapasztaltunk ezen a helyen!

Az érzés leírhatatlan, mégis megpróbálom szavakba önteni. Ott ültünk a fák között, a csendes természetben, távol a világ rohanásától és zajától. Istent dicsértük versekkel, énekekkel és bizonyágtételekkel. Sokszor mosolyra derült az arcunk, és hálát éreztünk mindazért, amit kaptunk.

A közös alkalom után nagyon finom és bőséges lakomában lehetett részünk. A különböző pörköltök és sült húsok mellett pedig vidám beszélgetések zajlottak. Szeretnék idézni pár élménybeszámolót is testvéreimtől, akik jelen voltak.

Kora reggeltől készül az ebéd. A képen balról jobbra: ifj. Molnár József, Molnár Józsefné, Molnár József, Katona Mihály, Katona Mihályné, Meidl Sándor (Birka-, szürkemarha- és bivalypörkölt, főtt krumpli, kovászos uborka)

A másik csapat, Szappanos Lajos vezetésével dolgozik (filézett sült csirkecomb, dinsztelt krumpli, savanyúság)

Első alkalommal 2016-ban a kedves Márkus család és Beke Ibolya testvérnő hívására mentünk férjemmel Szőkepusztára, nem feledve otthon a mandolint sem. Néhány testvér is így gondolkodott és a kis „rögtönzött” zenekarunkat felkérték szolgálatra. Kimondhatatlanul jól éreztük magunkat, mintha mindig is szőkepusztai kötődésünk lett volna.

Már alig vártuk a következő találkozást, amire felkérést kapott a zenekar. Közös visszaemlékezünk a megtett útra, Megtartónkat

áldva zenekari kísérettel is (amit Márkus testvér már odafentről hallhatott).

Az eső ellenére idén is elmentünk, hogy még „utoljára” együtt emlékezzünk. Isten templomába érve, a természet lágy ölén ránk ragyogott Isten napsugara. Csordultig megtelt a szívünk hálával, hogy ismét otthonunk lehet a templom „a mennyei otthon földi mása”. Ahogy Túrmezei Erzsébet versében megörökítette, Tóka Szabolcs testvér pedig megzenésítette és elénekelte.

(Deákné Király Katalin – Pécel)

A találkozó humora:

Útközben reggel az eső zuhogott. Így a korábban érkező őrbottyáni mandolinzenekar szorosan ülve behúzódott a sátor alá. Mire a dunaharasztiak megérkeztek, a nap is kisütött, ezért ők a sátor mellett helyezkedtek el. Almási testvér számon kérte az egyik zenészt, hogy arról volt szó, hogy mindenki befér a sátor alá. „Esetleg akkor, ha esett volna az eső” – felelte a testvér mosolyogva.

(Kovács Ferenc – Aszód)

Gyülekeznek a pengetős zenekar tagjai...

és gyülekezik a hallgatóság is

Többször hallhatunk zarándoklatról, zarándokokról, akik fáradságot nem kímélve nekivágnak valami nemes céllal akár hosszabb utaknak is. Ezt tettük mi is az egyik júliusi vasárnapon, amikor pengetős zenésztársaimmal felkerekedtünk – igaz nem gyalog, mint sokszor elődeink tették –, hanem tele autókkal indultunk már jó korán Budapest környékéről, de még esős, csepergős időben.

Talán többünkben felmerült, hogy érdemes-e ebben a kedvezőtlennek tűnő időben ilyen hosszú útra elindulni. A helyszínhez közeledve, Libickozma határában már láthattuk, hogy igen, és felfakadt a szívünkéből a sokat mondó kedves énekünk: „Az Úr csodásan működik...” – még az időjárásban is.

Már nem először tapasztaltuk meg Szőkepusztán, hogy imáinkat meghallgatta az időjárást is irányító Teremtőnk, és alkalmas időt adott a szabadtéri konferencia megtartására. Így lett ez most is, annak ellenére,

hogy az éjszaka még viharos, esős idő söpört végig azon a vidéken is. De megérkezésünkkor már kisütött a Nap, éreztetve a kellemes szárító hatását.

A pengetős zenekarnak egy kisebb sátorban készítettek helyet, de a szép számban érkező zenészeknek még a fele sem fért be oda. Öröm volt meg tapasztalni, hogy az ige szerint is: „Mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hanem a hitéi...” – ugyanis senkit nem riasztott vissza közülünk az esős idő, sőt még többen jöttek el, mint ahogy gondoltuk. Természetesen a jól kialakított erdei tisztáson – ahol szinte már nyoma sem volt az éjszakai esőnek – volt bőven hely a zenekarnak és a népes konferenciázó gyülekezetnek.

Tóka Szabolcs zenei vezető testvérrel és a karvezető testvérnővel együtt 25 tagú összevont zenekarral szólaltattuk meg a szebbnél-szebb énekeket és zeneszámokat, melyeket az erdő sudár magas fáiból visszhangoz-

tak. Lélekelelő volt, amikor felcsendültek a régi baptista indulók és konferencia-himnuszok, melyek elődeinktől kincsként maradtak ránk, és ma is boldogan énekeljük.

A szőkepusztai „Istennek hajléka” ünnepén délután még folytatódott az áldásos visszaemlékezés a „Baptista Zarándokkáporna”-ban, messze az erdő mélyén szerényen megbúvó, szó szerint egyedülálló kéttornyú baptista imaházban. Körbe állva az imaház termét, néztük, hallgattuk, ahogy megszólal a múlt, melyhez a falakon elhelyezett régi tablók is segítettek a hálaadásban. Örömmel fedeztük fel a régi képet, mely arról árulkodik, hogy az 1930-as években ott is működött egy szép kis pengetős zenekar. Megható érzés volt, hogy ismét megszólalhattak az ódon falak között a mandolinok és boldogan énekeltek az emlékező gyülekezettel: „Ó, mily szép Istennek hajléka, hol együtt a megszentelt nép...”

(Rottenhoffer Sándor –Vác)

Kint is zenész, bent is zenész

A „középből”

Almási testvér üdvözüli a konferenciát

A kenyerek asztala

Tóka Szabolcs testvér ismerteti a konferencia énekét

Horváth Gábor polgármester felszólalása

Pálfi Noémi vezeti a zenészeket és az énekeseket

Pálfi Zsolt szaval

A „jobbközép”

ifj. Molnár József szaval

Molnár József emlékezik a kezdetekre

Petrik Ádámné bizonyítétele és szavata

A hallgatóság – bal-szél

A jobb-szél a zenészekkel, akik kiszorultak a sátorból

„Szeretemet nem vonom meg tőle”

Zsoltár 89,34

Kedves Olvasó! Mire e sorokat olvasod, már bizonyára ősz lesz. Én pedig még őszebb. De biztos vagyok benne, hogy ő szebb, mégpedig ő lesz a legszebb.

Egy ilyen tűzforró nyár után jól esik megállni a színpompás levéltű fák alatt. Én már megkaptam az első levelet is. A feladó a nagy diófa, aki „beadta” melankóliás üzenetét: „múlik az idő!” – Elvégzem a számtani műveletet egy igevers segítségével. „*Úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajlás. Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő*” – nagyot sóhajtok és hozzá teszek még egy megállapítást: Vagy ha még több, akkor pedig nyolcvanöt esztendő... És ráadásul „*nagyobb részük hiábavaló fáradság*”. De a kisebb részük nem hiábavaló, ha a szolgálat igájában töltjük, a hivatásunkban.

Hetvenkét évvel ezelőtt kaptam élet-levelem a Szentlélek pecsétjét, amikor a bemelegítés által hitelesítették a magasságos „lények”, hogy ezentúl az ő méltatlan, de teljesen odaszánt életű szolgája lehetek (leszek!). A mentő kegyelem globális művének rám eső részét igyekszem elvégezni itt, Magyarországon, jóban-rosszban, futva, avagy bukducsolva. És most megköszönöm, hogy bár ősz van és hullanak a levelek, és az én reszkető levelem is kezd már leválni az ágról, de ha lehullok is, a Megváltó csöndes üzenetét még meghallhatom. Először azt mondja majd gyűrött falevelemnek: „*Én vagyok a feltámadás és az élet!*” Majd folytatja: „*Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdetét óta számotokra elkészített országot!*”

Ma még – irgalmából – ott lehetek egy őszi faágon. Még tervezgetek, szolgálgatok, elmélkedem: mit kell tennem többi levéltársaimmal együtt, mielőtt beállna a „tél”.

Harsányan hirdetett nyárvégi jel-szavunk volt heteken keresztül: „BETAKARÍTÁS!” – Idén sok-sok millió mázsa búzát sikerült újra betakarítania hazánkunk. Lesz kenyerünk, nem fogunk éhezni. Eljött az ősz, a betakarításnak – többnyire – vége. Betakar bennünket a messze földön híres frissen sült magyar kenyér illata.

A betakarítás egyúttal az őszi nyári-őszi termésnek, gyümölcsnek a begyűjtését is jelenti. – „Be-burgonyázunk, be-kukoricázunk, be-szőlözünk, be-borozunk”. Minden szépet és jót és minden nem annyira szépet és nem annyira jót is behordunk, az asszonyok be-spájoznak. Tele befőttes üveggel még az előszoba is.

Hányszor idéztem már az egyik nagyon nagy és nagyon szép – e világra szóló isteni ígéretet! – „*Míg a föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, nappal és éjszaka!*” Most is ez lüktet bennem. Megígérte, nem szűnik meg! Amit ígért, megad mindent! Kézben tartja életünket. Kissé szentimentálisabban: Tenyerén hordoz bennünket.

De úgy érzem, kissé egyoldalú a lelkesedésem. Itt az ősz, nem éhezünk. Gyermekeink gyönyörűen gyarapodnak, bizonyos elégedettséggel várjuk a hidegebb évszakot. Azért már fölvetődik bennünk némi spekuláció. – Valóban ilyen jó lesz? Valóban a miénk lesz? És mind többször belopakodik békés, nyugodt életünkben pl. a „migráns-téma”, meg a fiatalok hagyományok elleni lázongása. Úgy érzem, nem az a fő kérdés, hogy mit, hanem hogy miként.

Nem hagyhatom ki elmélkedésemből a „rém-álmomat” sem. – Látok egy óriási szobrot, bálványt. A szobor hatalmas és roppant fényes volt. Félelmetes és rettenetes volt

ránézni is. Ennek a szobornak a fénye színaranyból volt felül. Aztán ezüst, réz, vas és cserép. – Jelen évszázadunk rettenetes bálványistenére gondolok. Pénz-Bálvány! Ez az ő neve. Görcsbe ránduló gyomorral hallgatom ijesztő üvöltését, hogy „Minden és mindenki megvásárolható!” A Pénz-isten diadalmaskodik.

Velem történt a rendszer-változás évében. Találkozónk volt, azoké, akik az újságíró akadémián együtt diplomáztunk. Egyikük megszólított: „Tudom, hogy te baptista pap vagy és valami békés híradó nevű lapnál melózol. – Ha kell valami témában jó cikk, csak szóljál, én szívesen megírom. Persze csak ha jól megfizettek.” – De te nem is hiszel Istenben! Mondom meglepetten. – Ez igaz, de írni tudok róla, hidd el. Mert hogy „a lóvé a lényeg!”

Szomorú szívvel szemlélem, hogy napjainkban szinte mindenki megvásárolható. Párttag vagy egyháztag lehetsz bárhol, hiszen nem az elvek számítanak, hanem az orcátlan szabadság, sőt szabadosság. Mi az, hogy szavahihetőség, becsület? Hűség a mostani elveidhez? – Ugyan! Majd lesz másik. Ahol többet fizetnek.

Még a „betakarítás”-hoz annyit, hogy elmondjam, milyen tisztelettel figyelem Bőjte Csaba ferencrendi szerzetes életét, hallgatom bölcs nyilatkozatait, tanításait. Ámulva szemlélem gyermekmentő szolgálatát. – 2500 gyermegről gondosodik intézményeiben, és további százakról nevelő-szülői rendszerben. Ő szervezte meg a „magyarok kenyere” mozgalmat. „Csatlakozzon Ön is e nemes vállaláshoz, legyen részese ennek a nagy jelentőségű mozgalomnak! Kérjük, ajánlja fel búzatermesésének egy részét, hogy együtt segíthessünk a rászoruló gyermekeknek!”

Az őszi „betakarítás” eszembe juttatja azt a másik – hasonló hang-

zású szavunkat, hogy „kitakarítás”. Falusi emlékeim szerint őseink minden esztendőben megszervezték és elvégezték az őszi hónapokban az egész gazdasági udvar következetes rendbehozatalát. Meszelték a házak falát, fönt fehérre, alul pedig térdig érő szürke vagy barna sávval. Rendet raktak a padláson és a pincében, a kamrában és a színbén, az udvaron és a kerítésen belül mindenütt, hogy felkészülve várhassák a telet.

Milyen jó lenne ezt a régi népi mozgalmat átvenni és gyakorolni például a hívők gyülekezeteiben, egyházaiban, vagyis egész közösségi életünkben! Bárcsak eszünkbe jutna a sok-sok mulasztásunk, vállalásunk és ígéretünk, hogy kitakarítanánk hitvilágunkban, átvizsgálva, mit ígértünk és mit teljesítettünk, és amit elkezdtünk, vajon azt teljesítettük is? Baptista hagyomány, hogy az őszi színpompás hetekben, hóna-

pokban gyülekezeteink evangélizáló és hitmélyítő napokat, heteket rendeztek. Énekkari és zenekari kurzusokat, tanfolyamokat szerveztek az énekelni és zenélni szerető és akaró fiataloknak és időseknek. Kimagasló tehetségű karnagyaink és zeneszerzőink, hegedű-, zongora- és orgona-művészeink kitüntetésnek tartották a bizalmat, mely irányukban megnyilvánult. Felajzott szívvel emlegetem Tóth Gábor, vagy Héthalmi Páth Károly szolgálatait gyülekezeteinkben, épp abban az időben, amikor én is elhívást kaptam a lelkipásztori szolgálatra.

Kitakarítás, rendrakás, tisztogató! Mindazok kidobálása, melyekről kiderítette a múltó idő, hogy önző, hideg szívek haszontalan termékei voltak gyülekezeteinknek, netán egyházunknak. Az újjászületés azt jelenti, hogy „a régiek elmúltak, újjá lett minden”.

Ezt tekintetem őszi feladatomban én magam is. Igyekeztem mindig és mindenhol rendet rakni a szívekben, a fejekben, buzgón szolgáló egységeinkben. Rendet a gyülekezetben, a gyermek- és ifjúsági csapatokban. – Van egy régi mondás: „Rend a lelke mindennek!” – Itt az őszi újra, kezdődjék hát a be- és kitakarítás, a rendcsinálás minden szolgálati területen!

Amikor az Úr Jézus Krisztus feltámadt, a tanítványok (főleg Péter) konstatálták, hogy a sírban rend van. (Jn 20,6-7) Úgy gondolom, hogy a feltámadás egy pillanat műve lehetett, de a mindenkiben példaadó Jézus még akkor is ráírta a történetre, hogy Isten szereti kimondani művei megvalósulásának végén, hogy nagyon jó. „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó!”

Gerzsenyi Sándor

Olvasóink írják

Kedves Testvéreim az ÚR Jézus Krisztusban!

Köszönjük szépen a Jó Pásztor lapokat. Értékes számunkra, mint mindig.

Külön hálás vagyok az istenfélelemről írt cikkért. Már fiatalon foglalkoztatott ez a téma. Amikor vendégváróvá növekedtem, örömmel vegyes félelemmel készültem a vendéglátásra. Ez nem félős félelem volt, hanem gondosságra igyekező félelem, és örömmé változott a jól sikerült (bár egyszerű) vendéglátás végén. Így került helyre bennem az istenfélelem is, örömmel vegyes, odafigyelő félelemmel készüljek az én Megváltóm elé.

Bár nagyon egyszerűen (mint a vendéglátásom volt), de szívem-lelkem benne legyen – erre törekedem. „A teljes szeretet kiűzi a félelmet.” Köszönöm ezt az ígét.

A mennyei Otthonba készülve – idelelni még mindig nagyon szeretem a verseket –, no és a költő prózáját is. Igen, „a nemesség kötelez.” Isten áldja meg ezt a szép szolgálatot, amit a Jó Pásztossal végeztek.

A Péld 15,13. 15. 23. 33. versével köszöntjük a 15 éves lapot.

Testvéri szeretettel:

Annuska-Ernő

HIT ÉS KULTÚRA

A nyári időszakhoz a nyaralás, kirándulások, turisztika és a szabadidő hasznos eltöltésének ezernyi lehetősége közül a szakrális-kulturális programok sokasága is hozzátartozik. Három személyes programot szabadjon megemlítenem, melyek nemcsak számomra emlékezetesek, hanem mindazoknak, akik részesei voltak.

Augusztus 5-én vasárnap este **Kartalon** a Római Katolikus templomban került sor a helyi Baptista Gyülekezet új, digitális orgona megvásárlása javára szervezett jótékonyági hangversenyre **Kiss Rózsa** énekművész és **Tóka Szabolcs** orgonaművész közreműködésével. A klasszikus és egyházzenei művek sorában egyik különös pillanata volt a koncertnek, amikor a hagyományos baptista énekünk, a „Ha Isten békéje lakja szívemet, úgy dúlhat vihar ellenem...” monumentális feldolgozása szólalt meg, s eközben odakint valóban vihar dúlt, ömlött az eső, villámlás-mennydörgés volt, még az áram is elment egyszer-kétszer, de különös módon az orgona folyamatosan működött... Köszönet illeti a szervezőket, a nemes cél támogatóit!

Augusztus 12-én vasárnap este **Székesfehérvár** belvárosában, nemzeti emlékhelyünkön, történelmi helyszínen, az egykori Bazilika fölé emelt szabadtéri színpadon, többes hallgatóság előtt került sor Rossini: *Kis Mise c.* művének bemutatására. (A szerző maga nevezte el így, szerényen az eredetileg két zongorára, harmóniumra, szólistákra és vegyeskarra írt mintegy másfél órás művet, melyet csak jóval később hangszerezelt meg szimfonikus zenekarra.) A monumentális alkotást – melynek előadásában baptista kórus- és zenekari tagok is részt vettek – **Ács János** világhírű karmester, a Római Operaház dirigense vezényelte.

Augusztus 20-án **Pázmádon** a Római Katolikus Templomban Szent István napi ünnepi koncertet tartott **Pitti Katalin** Liszt-díjas operaénekes, **Tóka Szabolcs** közreműködésével. A jótékonyági hangverseny bevételét a templom felújítására ajánlották fel.

Mindig csak adni

A 2018-as Szókepusztai
Konferencia éneke

Szöveg: Túrmezei Erzsébet
verse alapján,
Zene: Tóka Szabolcs
2018. 09. 01.

Ének

Zongora

1. Az
2. Ó,

5

ö-reg kút csen-de-sen ad-ja vi-zét, Így te-lik min-den nap-ja. Ál-dott
le-hes-sek bő-vi-zú, tiszt-ta for-rás, A-rad-jon raj-tam ál-dás. Min-dig

9

é-let ez! - fon-tol - ga - tom. Csak ad-ni min - den na - pon!
ad-jam az é-let vi - zét, Hir-des-sem Is - ten ke-gyel-mét.

Refr. (Zongora ad lib.)

13

Hadd él-jek i-lyen kút - é - le - tet! — Osz-szak ál - dást, — sze-re-te-tet! — Nem az e - nyém.

18

Krisz-tus-tól ka-pom, Egy-sze-rű-en csak to-vább-a - dom. — 1. — 2. —
rű-en csak to-vább-a - dom.

Kárpátaljai misszió

A nyáron egy hetet Kárpátalján tölthettem. Egy keresztény orvosokból és gyógyszerészekből álló csoport már sokadik alkalommal utazott el Angliából, két kis határ menti faluba, hogy az ott élőknek segítséget nyújtson. Az angol szakemberek saját költségük és szabadságuk terhére teszik mindezt évről-évre. A misszióhoz szükség van olyan tolmácsokra, akik lehetőleg orvostanhallgatók, és így a fordítás mellett az apróbb feladatokban, beavatkozásokban is tudnak segíteni. Az egyetemi Bibliakörben hallottunk a lehetőségről, és így csatlakoztunk többen a csapathoz.

A reggel 9-től időnként este 6-ig tartó rendeléseken sokan megfordultak a falvakból. Több korosztály érkezett ilyenkor és sokféle probléma várt megoldásra.

A helyiek sok szeretettel várják a csapatot minden évben, ami a térség foghíjas egészségügyi ellátását próbálja pótolni. Sokan apróbb panaszokkal, esetleg aggodalommal keresték fel az orvosokat, de voltak olyanok is, akik szinte kilátástalan helyzetben kaptak segítséget, ami nagymértékben, pozitívan befolyásolta az életüket.

Jó volt ott lenni. Figyelni az orvosok hozzáállását, a szakmai felkészültség mellett megjelenő emberséget, figyelmességet és odaadást. A testi bajok mellett igyekeztek a lelki nehézségeken is segíteni, tanácsolva, bátorítva vagy éppen igeverset idézve. Mindezek mellett az orvosok sosem mulasztották el a megfelelő alkalmakat, hogy tanítsanak nekünk valami újdonságot, trükköt vagy érdekességet.

A hét nagyon gyorsan eltelt. A végén pedig bárkivel beszéltem a magyar csapatból, mindenkitől azt hallottam, hogy szeretne visszatérni a következő évben is!

*Petrik Borisz
orvostanhallgató*

SZÓKEPUSZTIAK FIGYELEM!

Horváth Gábor polgármester úr a konferencián egy felhívást tett, amit itt is közreadunk. Libickozma önkormányzata a térség történetével foglalkozó könyvet kíván kiadni, amihez régi képeket szeretne gyűjteni. A papírképeket (fényképeket) a következő címre lehet elküldeni:

Horváth Gábor polgármester,
8707 Libickozma, Fő u. 65.

Digitalizált képeket a következő címre várnak:
libicigabor@gmail.com

Természetesen a tulajdonosok postafordultával visszakapják küldeményüket.

– dr. a. m. –

GYEREKREJTVÉNY – elrejtett nevek

KEDVES GYEREKEK!

Az alábbi mondatokban egy-egy bibliai név van elrejtve (egy szó elején vagy végén, illetve az egyik szó végének és a következő szó elejének összeolvasásával).

Nagy a sár az udvaron.
Ezt már korábban elmeséltem neked.
Sapkája, kabátja és sálja a fogason lóg.
Az almát és a körtét is szeretem.
A királyfi lemondott az örökségéről.
Húvösödik, ezért estére bekapcsoljuk a fűtést.
A tejberizs Ákos kedvence.
Náluk ács dolgozik, nálam pedig kőműves.
Ha jó az időjárás, lesz termés bőven.
Ma a kertben dolgoztam, ástam, kapáltam.
Le a kalappal előtte!
Láttál már ehhez hasonlót?

Találd meg a neveket, és írd róluk egy mondatot, kik ők!

**A helyes megfejtést küldjétek be címünkre:
Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Budapest, Pf. 171.**

Beküldési határidő: 2018. október 31.

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző feladvány helyes megfejtése:

SAREPTA. – Illés és a sareptai özvegyasszony történetéből híres hely.

Helyes megfejtést küldtek be:

Vas Lorina (Csetény), Hégely Ábel (Dunaharaszti), Hégely Glória Szantina (Dunaharaszti), Sinkovicz Lili (Bp.), Sinkovicz Áron (Bp.), Sinkovicz Eliza (Bp.), Tóth Napsugár (Fadd), Vári Tímea (Kiskőrös) **Gratulálunk!**

KVÍZKÉRDÉSEK

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2018. október 31.

Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

- Mit fizetett ki Péter azzal az ezüstpénzzel, amit a hal szájában talált?
 - tizedet
 - templomadót
 - az utolsó vacsora ételeit
 - a kenyereket az ötezer ember megvendégeléséhez
- Melyik bíra tett olyan esküt, ami a lánya életébe került?
 - Éhúd
 - Gedeon
 - Jefte
 - Tólá
- Melyik pogány király büntetése volt az, hogy száműzték az emberek közül?
 - Nabukodonozor
 - Dárius
 - Ahasvérus
 - Belsazar
- Melyik szó hiányzik az igeversből? „*És ahogyan megszerzik az elhagyott ..., úgy szereztem meg az egész földet.*”
 - Kalászkokat
 - Értékeket
 - Tojásokat
 - Ruhákat
- „Tövisről szednek-e ...?”
 - Fügét
 - Magot
 - Gránátalmát
 - Szőlőt
- Mi volt a neve annak a helynek, ahol Pilátus bírói széke állt?
 - Sabbath
 - Gabbata
 - Aeropagosz
 - Akeldama
- Melyik király adta oda a templom ajtajainak aranyborítását Szanhéribnek?
 - Dávid
 - Jósafát
 - Jósiás
 - Ezékiás
- Kinek a látomásában szerepelt egy nagy vadállat vasfogakkal?
 - Dániel
 - Zakariás
 - János (Jelenések könyvében)
 - Ézsaiás
- Milyen állatokról mondja a Biblia, hogy a farkukban volt az erejük, hogy kínozzák az embereket?
 - Lovak
 - Oroszlánok
 - Sáskák
 - Skorpiók
- Melyik törzsből valók voltak azok a Dávidot segítő harcosok, akik tudtak az ijjal jobb és bal kézzel is bántani?
 - Rúben
 - Júda
 - Benjámin
 - Zebulon
- Ki kérte arra a fiát, hogy lőjön neki egy vadat?
 - Jákób
 - Izsák
 - Dávid
 - József
- Mi olyan, mint a disznó orrában az aranykarika?
 - A hiábavaló beszéd
 - A nem megfelelő helyen tartott drága holmik
 - Tetoválás
 - Szép asszony, ha nincs jó ízlése

Az előző feladvány megfejtése:

- **a** A Jordán folyó vizében (Mt 3,13)
- **c** Jabbók gázlója (1Móz 32,22)
- **b** Erős keleti szél (2Móz 14,21)
- **b** Egyiptom folyója és Eufrátesz közötti (1Móz 15,18)
- **d** Ámós (Ám 5,24)
- **c** Kerit patak (1Kir 17,5)
- **a** Péter (Mt 14,29)
- **c** 12 hónapot (1Móz 7,11 – 8,14)
- **b** háromszor (2Kor 11,25)
- **d** Eufrátesz (Jel 16,12)
- **c** Genezáret tó (Lk 8,33)
- **d** Tarsus a Földközi tengernél fekszik, tehát a Földközi tenger (Jón 1,3)

Helyes megfejtést küldtek be:

Karácsony Demeterné (Ebes), Mészáros Lajos (Maglód), Piros Eleménné (Bp.), Székely Irén (Bp.), és további 55-en. Lásd a keresztretjvény-megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

Kiadja: JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4. | Számlaszám: 11742252-20061533 | OTP Bank Rt. | Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845 | Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu | www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály | Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs | A rejtvényeket Dr. Sajben Klára készíti

A fotókat készítette: Joó István | Nyomás: Mátjus Bt. | HU ISSN 1786-268X

1		2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	12	
13	14							15						15a
16				17			18				19			
20				21		22				23				
		24	25		26				27		28			
29	30		31	32				33		34		35		
36		37			38		39				40			
		41				42					43		44	
	45		46						47			47a	48	
49		50		51				52		53			54	
55			56				57		58		59	60		
61						62				63		64	65	
66		67			68				69		70			
71				72					73				74	
25	47a	40	42	28	36	5	33	7	5	2	54	57	15a	44

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a vízszintes 41, vízszintes 2, függőleges 49 és a különálló sor alatt található. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes:

2. A megfejtendő igevers második része 13. Jákob egyik fia 15. Jónás próféta apja (az utolsó magánhangzón ékezetfölséggel) 16. Híres perza uralkodó volt 18. A régi Etiópia bibliai neve 19. Ország, melynek királynője meglátogatta Salamont 20. Vesd papírra – ford. 21. Görög város, Pál második misszióútja során járt itt is 23. Melyik irányba 24. Kettőzve. egy játékszer 26. Kifuss páros betűi 28. Oroszlán angolul – ford. 29. Személyre kérdő névmás 31. Motormárka 33. Az első asszony 35. Az angolok kedvelt itala 36. József második fia 39. Hely Ráma közelében, ahol egy nagy kút volt, itt kérdezősködött Saul Dávid holléte felől **41. A megfejtendő igevers első része** 46. Izrael és a moábiták közötti folyó 47. „Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunynyad ...” 49. A gallium és nitrogén vegyjele 51. Olasz, norvég és svéd autójel 53. Az abc kezdete

54. Igavonó állat 55. Simeon fia – a második magánhangzón ékezetfölséggel 57. Gyakori kifejezés az internetes szlengben 59. ételízestő 61. Próféta Dávid és Salamon idejében – az első magánhangzón ékezetfölséggel 62. Jáfet egyik fia 64. Idegen szavak előtagjaként hármat jelent 66. Állatok lakhelye 67. Tanú egynemű betűi 68. Ide szállít 69. Templomszolga, akinek leszármazottai Zorobábelrel együtt hazatértek a fogságból (Ezsd 2,51) 71. Itt sátorozott a keneus Héber a Bír. 4. leírása szerint – Kár.ford. 73. Lót fia 74. Morzehang **Függőleges:** 1. Az Édenkert egyik folyója 2. Gomora királya volt – ford. 3. ZAI 4. Nem mi 5. Ahasvérus király felesége 6. Kicsiny vízfolyás 7. Tanú betűi keverve 8. A rémséges része! 9. Téli sport 10. Áhít egynemű betűi 11. Város Gileád földjén 12. Ez az angyal jelentette Máriaanak Jézus születését 14. Latyak 17. Ukrán autójel 18. Vágóeszköz 19. Japán váltópénz 22. Az egyik férfi, aki Mózes karját tartotta a hegyen 25. Absolon seregének fővezére – Kár.ford. 27. Csónak hajtására szolgáló eszköz 30. Ha – angolul 32. Izrael királya, aki csak hét napig uralkodott 33. G-vel az elején, magyar fejedelem 34. „A” gyógymód 37. Sír 38. Távozni 39. Vágány 40. Betsabé férje volt 42. Benjámin fia 43. Zamat 44. A kényszer munkások felügyelője Salamon idejében 45. Ézsau felesége 48. Régi hossz mérték **49. A megfejtendő ige-**

vers harmadik része 50. Baál papja, akit az oltárok előtt meggyilkoltak 52. Város Benjámin területén, ide menekült Dávid Saul elől 56. Kortyolgtatná – ford. 57. Bétel másik neve 58. Góliát testvére 60. Hintó betűi keverve 62. Sao ... and Principe – szigetország Afrika partjai közelében 63. Dél-amerikai tevéfélé – az első magánhangzón ékezetfölséggel 65. Csúf 68. Folyó fölötti építmény 70. Időszak – ford. 72. A kannában van! 73. Az ablak szélei!

Beküldési határidő: 2018. október 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

Ahogy én láttam, a hamisságot szántók és a vést vetők ugyanazt aratják. (Jób 4:8)

Helyes megfejtést küldtek be:

Káldi Istvánné* (Szentmártonkő), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskőrös), Polányi István* (Bp.), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Kiss Antal* (Gyula), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Hégyel Ferenc* (Dunaharaszti), Dan János* (Békés), Török Sándor* (Debrecen), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Polányi Károlyné* (Bp.), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Spangenberg Rudolf* (Komló), Varga Lajosné* (Isaszeg), Kovács Imréné* (Bp.), Marton András* (Bp.), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Döme Károlyné* (Zirc), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Vajda Jánosné* (Orgovány), Kovács Sándorné* (Miske), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Mihályné Fonyódi Eszter* (Bp.), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Pető Albertné* (Budakeszi), Mihály Sándor* (Szada), Gyarakai Mihályné* (Bp.), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Martonné Szepák Margit* (Tahitótfalu), Sáfri János* (Pécel), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Lisztes András* (Albertirsa), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Horváth Béláné* (Szada), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Bató Pál* (Dunaharaszti), Gulyás Ernő és Annuska* (Bp.), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyer), Juhász D. Jánosné (Kiskunhalas), Miglódi-Vinnai Anna (Kaposkeresztúr), Forrás Ferenc (Bp.), Csörsz Mihály (Bükkszercs), Szócs Leventéné (Békés), Simon Zoltánné* (Bp.), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú) Sándor Mária* (Bp.), Dajka Péter* (Mikepércs), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Horváth Jánosné* (Fadd), Kerekes Béláné* (Hajdúsámson), Gaál Miklósné* (Tard), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Bató Tiborné* (Ócsa), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény)

Könyvjutalomban részesült:

Döme Károlyné (Zirc), Miglódi-Vinnai Anna (Kaposkeresztúr), Kustán Jánosné (Dunaújváros) Juhász D. Jánosné (Kiskunhalas), Forrás Ferenc (Bp)

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldjük el.

A kenyérszégés Braun Ervin testvér vezetésével, aki a kezdetektől megajándékozta a konferenciát gyönyörű kenyerekkel

Mindenki részesült az új kenyérből

Kezdődik az ebéd

Az ebédet követően egy kisebb csoporttal elmentünk a Zarándokkápolnához. Az imatermet a rögtönzött pengetős zenekar énekekkel töltötte be. A közös alkalmon Almási testvér bejelentette a staféta-bot átadását. A konferencia szervezését fiatalabbakra bízta, és itt a kápolnában már hallani is lehetett, hogyan szövődnek lassan a tervek a jövőre nézve...

És habár Isten nem lakik emberkéz alkotta templomokban, mégis jelen volt a templomban, azoknak a szívében, akik Őt vallják Uruknek és Királyuknak. Istent soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk. (1Jn 4,12)

Petrik Ádámné – Örbottyán

Köszönet az 1%-ért

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány részére 2018-ban kiutalt 2017. évi SZJA 1%-os felajánlásokból érkezett 163 333 Ft-ot teljes egészében az alapítvány céljának megvalósítására, többek között a Libickozmai Gyermektábor fejlesztésére fordítottuk.

Ugyanebben az időszakban a Jó Pásztor Alapítvány bevétele az 1%-os átutalásokból 392 362 Ft volt, amit teljes egészében alapítványi célra, többek között a Jó Pásztor című lap folyamatos megjelenítésére fordítottunk.

Ezúton szeretnénk megköszönni a gyermekmisszió támogatását mindazoknak, akik adójuk 1%-át erre a célra utaltatták, és kérni, hogy az idei esztendőben is gondoljanak ránk – új támogatók megnyerésével is.

*A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány,
valamint a
Jó Pásztor Alapítvány kuratóriuma*

Az ünnepélyes megnyitó „jelenléti listája” 2007-ből

Emléktábla és imára hívogató buzdítás

A tablónál a régi szőkepusztaiak sokáig elidőztek

A Szőkepusztai Baráti Kör találkozója után készült csoportkép